

AF YASASI

Cumhuriyetin 75.Yıldönümünde Hükümetin Türk İnsanına Armağanı; Af Yasası

Hükümet, nedeni açıklamayan yeşilçam sloganlarına benzeyen "Kader kurbanlarını affedelim" gibi bir yaklaşımla yola çıkarak Af Yasasını gündeme getirmiştir. Böylesi bir girişim otoriter bir toplum anlayışını ifade etmektedir. Şöyle ki; "Ben ihsan eylerim. Önemli günlerde acımı, duygularımı dile getiririm. Sokakta bir kız çocuğu gördüm. Annesi hapisteymiş. Ülkemizde onun gibi daha çok sayıda kader kurbanı var" gibi bir anlatım ne aflla ilgili siyasi bir söylemdir, ne de affın dayanağı olan toplumsal bir ihtiyacı açıklayabilmektedir.

Demokratik bir toplumda af toplumsal ihtiyacın bir parçası olarak ortaya çıkar. Demokratik toplumlarda devlet toplumsal kırınlıklara, kızgınlıklara yol açan sorunları çözmek veya ülkenin koşullarını demokratik bir platforma çekmek, hukuk devletine giden yolu kolaylaştırmak amacıyla yönelik olarak affı gündem eder.

Türk insanına Cumhuriyetin 75.Yılı armağanı olarak çıkarılmaya çalışılan Af Yasası'nın hiçbir akılcılığı yoktur. Bu yasa toplumsal bir projeye oturmamaktadır. Hazırlanan tasarı, suç işleyenler ve yakınlarını memnun etmekten öteye geçmemektedir. Buna karşılık toplumdaki kızgınlıkları ve kırınlıkları daha da derinleştirmekte, artırmaktadır.

"Düşüncenin önündeki tüm engelleri kaldırıyorum." Böylesi bir uygulamanın başarılabilmesi için halkın desteğini sağlamak gereklidir. Toplumsal uzlaşmaya gereksinim vardır. Söz konusu durumda toplumun tüm kesimleri seferber edilir.

Ecz. Mehmet Domağ
TEB Genel Başkanı

Oysa gündeme getirilen Yasa Tasarısı çok sayıda olumsuzluğu içermektedir. Örneğin; tasarıda suç işledikleri tarihte 15 yaşından küçük olan çocuklar, eğer terörle mücadele yasası ve TCK'nun 168 ve 169 uncu maddelerine giren suçları işlemişlerse kapsam dışında tutuluyorlar. Annesi hapiste olan küçük bir kız çocuğundan etkilenerek, onlar için gündeme getirilen Af Yasası'nda küçüklerin, işledikleri suçlar bakımından ayrıma tabi tutulmaları anlaşılabilir değildir.

Güneydoğu sorununun çözülebilmesi için bölgedeki insanların kucaklanması gerekir. Her ailede birinin ve çocukların çoğunun hapiste olduğu bir bölgede, o suçları af kapsamına almayıp, insanları öldürenleri af kapsamına alırsanız inandırıcılığınız kalmaz.

Yasaya özel olarak eklenen maddelerle, yedi kez idam cezası almış birinin cezasını bir kez sayarak, cezasını 10 yıl olarak belirlemek ve 12 yıla kadar indirimi olduğu için hapisten çıkmasını sağlamak sadece siyasilerin belirli bir kesimini sevindermeyi amaçlamaktadır.

Güneydoğu'da yataklık yapmak, fiili olarak yardımda bulunmak, bazen rızasına aykırı olarak yardım etmek suçlarından dolayı hapiste olan insanlar hapiste yatmaya devam ettikçe, insanları toplumsal barışa, toplumsal uzlaşma çekemezsiniz. Bu insanların öfkelerinin artmasına neden olursunuz.

Bir pankart açtığı için tutuklanıp işkencede alınan ifadelerle 8-10 yıla mahkum olan genç insanlar hapiste tutmaya devam ederek toplumsal rahatsızlıkların artmasına neden olursunuz.

Manisa'lı gençler af kapsamına girmiyor, ama çete kuranları ve çete üyelerini af kapsamına alabilmek için özel bir çaba gösteriliyor...

Sonuç olarak; hazırlanan bu tasarı ile toplumdaki kızgınlıklar ve kırınlıklar daha da derinleşiyor.

Hazırlanan Af Yasa Tasarısı, Anayasa'nın 87 nci ve 14 üncü maddelerine göre de eksiklikler taşıyor. TBMM'nin Af Yetkisini düzenleyen 87.maddesi, 14.maddedeki suçları işleyenlerin affedilemeyeceğini hükme bağlıyor.

Gerçekte düşünceye, basına özgürlük getirmek isteyenler Anayasa'nın 87. ve 14.maddelerinde düzenleme yapmak zorundadırlar.

Demokratikleşmeye yönelik bir ortam için; basın ve siyasi özgürlük sağlanmalı, düşüncenin önündeki engeller ve sansür kaldırılmalıdır. Ancak böylesi bir ortamda o suçun mağdurları bu projede ben de onların acılarını bir yana koyup, bu Af Kanununu destekliyorum diyebilirler.